

[POČETNA](#) > [OPĆINE](#) > [STARO PETROVO SELO](#) > [GOSPODARSTVO](#)

[POČETNA](#) > [OPĆINE](#) > [STARO PETROVO SELO](#) > [GOSPODARSTVO](#)

Autor: Ivan Majstorić

28.9.2024. u 20:00

[KAMO PLOVI MOJ BROD?](#)

'Zemlja, prašina, znoj i blato su u meni'

U seriju članaka 'Kamo plovi moj brod - Životne perspektive mladih u Brodsko-posavskoj županiji' uključujemo i članak o mladom poljoprivredniku iz Starog Petrovog Sela koji je praksu skupljao i na sjeveru Italije.

STARO PETROVO SELO - Razgovarali smo s **Brunom Šporčićem**, 27-godišnjim mladim poljoprivrednikom iz Starog Petrovog Sela, čija obitelj posjeduje tvrtku Displantarium d.o.o., rasadnik poznat nadaleko izvan Brodsko-posavske županije.

Zašto ste se počeli baviti poljoprivredom?

Bolje je pitanje „Zašto sam se tu rodio?“. Odmalena sam vezan uz poljoprivredu i odgojen sam tako. Zemlja, prašina, blato i znoj su u meni. Moj otac, djed i pradjed su se bavili poljoprivredom. Mislim da se ta tradicija treba nastaviti i dalje jer živimo u vremenu kad poljopriveda znači puno zbog potrebe stanovništva za prehranom. Također, ekološka poljopriveda postaje sve značajnija. Naša iskustva govore da se ljudi doseljavaju iz gradova u sela i kupuju zemlju te se počinju baviti poljoprivredom. Među našim kupcima ima onih kojima je uredskog posla preko glave te traže savjete za poljoprivrednu proizvodnju jer žele uzgajati vlastitu hranu i imati fizičku aktivnost kakvu nemaju u gradovima.

Je li odabir studija agronomije bio dio te vizije? Opišite iskustvo studiranja. Može li vas studij uopće pripremiti za ono što vas čeka u poljoprivredi?

Nakon osnovne škole upisao sam gimnaziju, a ne poljoprivrednu školu, jer su moji roditelji smatrali da se trebam više obrazovati i upisati neki fakultet. Kada sam završio gimnaziju kod kuće je posla bilo sve više, a roditelji nisu mogli više odgovoriti fizičkim zahtjevima posla. Zato sam odlučio upisati redovni stručni preddiplomski studij vinogradarstvo-vinarstvo-voćarstvo na Veleučilištu u Požegi. Svaki dan sam putovao na nastavu, a nakon toga me kod kuće čekao praktični rad. Kroz studiranje sam savladao administraciju. Najbolje od svega je što je bilo puno prakse. Jedan primjer je boravak u Tridentu u Južnom Tirolu u Italiji u sklopu Erasmus programa, što mi je bilo jedno od najboljih iskustava u životu. Ondje sam mjesec dana boravio radeći u vinskom podrumu u selu San Michele all'Adige gdje se radi vinifikacija i izvode pokusi, ne samo za znanstvene i studentske projekte, već i za poduzetnike koji se bave vinarstvom i vinogradarstvom. Njih najviše zanima kako biti konkurentniji na tržištu. Drugih mjesec dana sam proveo u laboratoriju gdje sam naučio kako se uopće u njemu ponašati i što se ondje radi. Poslije sam upisao izvanredni diplomski studij smjera voćarstva na Sveučilištu u Osijeku gdje je pozornost više bila posvećena znanstvenom proučavanju poljoprivrede. Na fakultetu sam puno toga naučio, a obrazovanje mi danas pomaže i kod prijave projekata na europske fondove jer na temelju toga dobivamo puno više bodova.

Oglas

ČAJ za mršavljenje postao hit: Riječanka u samo 7 dana smršavila 12 kg!

Zaboravljena tableta koja čisti sve krvne žile i produžava život na 103 godine!

Kojim se poljoprivrednim kulturama bavite u svom obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu?

Primarna naša djelatnost je rasadničarstvo zahvaljujući očevoj ljubavi prema voću i njegovom oplemenjivanju. Proizvodimo oko 250.000 sadnica voća i ukrasno bilja godišnje. Većinom su to ljeska, orah, šljiva i kesten. Proizvodimo i sjeme te cijepimo voće. Rasadnik obuhvaća otprilike 10 hektara. U njemu rade 3 radnika i jako je mehaniziran jer rasadničarstvo zahtjeva puno fizičkog rada. Zato je moj otac Zvonko imao viziju za brojne inovacije. Primjerice, 2012. godine smo napravili stroj za vađenje sadnica koji mijenja 30 radnika te se isplatio odmah iste godine. Bavimo se i ratarstvom, odnosno uzgojem pšenice, soje i kukuruza zbog plodoreda. Što se tiče budućeg poslovanja, u rasadničarstvu smo dosegli nivo. Još bi se

moglo poraditi na nekim detaljima i olakšati neke stvari, no sada su naša ulaganja usmjerena na mlin koji smo kupili od obitelji Mašek. Zato smo krenuli s otkupom pšenice, mljevenjem te prodajom brašna pekarima u Novu Gradišku, Pleternicu, Kutjevo, Požegu, Slavonski Brod i Novsku. Takva proizvodnja zahtjeva potrošnju velikih količina električne energije pa smo zato prijavili financiranje solarne elektrane.

S kojim se problemima suočavate u poljoprivrednoj proizvodnji?

To je klima. Moramo nevoljko spomenuti tuču koja postaje glavni problem za poljoprivrednike. Zato i želimo povratak protugradne obrane jer nam tuča uništava proizvodnju poput potresa. Povezano s tim, poljoprivreda je tvornica na otvorenom i koliko god se mi mehanizirali, mora postojati ljudska ruka. Radnike treba sačuvati i od klime i zbog toga jer smo suočeni s manjkom radnika koji znaju i žele raditi pa smo izumili različitu mehanizaciju da im se olakša posao. Tako smo, primjerice, napravili solarno vozilo koje radnicima pravi hladovinu.

Prijavljujete li se na natječaje Ministarstva poljoprivrede i Brodsko-posavske županije? Kako ocjenjujete njihovu financijsku podršku prema mladim poljoprivrednicima?

Županijske potpore su premale i često se dogodi da se natječaj zatvori dok čujem za informaciju da je otvoren. Uglavnom, mi ne ovisimo o financiranju iz EU fondova, ali naravno da ih koristimo. Kolege iz Slovenije nam govore da bismo bili glupi ako to ne bismo iskoristili jer su oni presretni s 15 % povrata, a ja kao mladi poljoprivrednik za neke natječaje mogu dobiti i 80 %. Preko EU fondova smo nabavili traktor, montiranu solarnu elektranu od 30 kW i obnovili matičnjak, a baš smo saznali i da nam je odobren projekt za solarnu elektranu na mlinu od 75 kW.

Kako gledate na budućnost Starog Petrovog Sela? Mogu li se ovdje zadržati mladi?

Zadnjih godina se stalno širi proizvodnja u industrijskom parku kod Nove Gradiške i ondje danas rade svi koji su znali raditi majstorske poslove. Zato je jako teško naći radnike. Nama olakšava što kroz selo prolazi županijska cesta pa doseljavaju mladi iz udaljenijih sela, a sve više primjećujem i povratak onih koji su odselili u Njemačku i Irsku. Neki od njih su pokrenuli i svoje poslove preko mjera za samozapošljavanje, što bi svakome preporučio. Ovdje baš nema sadržaja za mlade i proizvodnog pogona da bi se oni ovdje zadržali u usporedbi s Novom Gradiškom ili Zagrebom. Postoji šansa da se mladi vrate, da iskoriste financiranje iz EU fondova za svoje poslove i dobro žive od toga, ali se valjda mora promijeniti i mentalitet.

Tekst je financirala Agencija za elektroničke medije u sklopu Programa za poticanje novinarske izvrsnosti.